

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 418

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 mai 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
109.	— Lege privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale și supravegherii pieței echipamentelor	2-3	
466.	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale și supravegherii pieței echipamentelor	3	
★			
111.	— Lege pentru modificarea alin. (1) al art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4	
468.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 57 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală	5-7		
		Decizia nr. 108 din 28 februarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968, ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	8-12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
327.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Regiei Autonome „Rasirom”, aflată sub autoritatea Serviciului Român de Informații	12-14	
328.	— Hotărâre privind recunoașterea Asociației „Clubul Sportiv Academia de Fotbal Gică Popescu” ca fiind de utilitate publică.....	15	
330.	— Hotărâre privind recunoașterea Asociației Timișoara 2021 — Capitală Europeană a Culturii ca fiind de utilitate publică	15	
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL			
4/H.	— Hotărâre privind modificarea art. 21 din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019, aprobat prin Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 1/H/2019.....	16	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale și supravegherii pieței echipamentelor****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. I. — La articolul 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 28 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. II. — Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 93, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Actele emise de Consiliu, în condițiile prevăzute la alin. (1), pot fi atacate direct la secția de contencios administrativ a curții de apel, fără a fi necesară formularea unei plângeri prealabile, în termen de 15 zile de la comunicare; termenul de 15 zile nu suspendă de drept efectele acestora.

(4) Actele emise de Consiliu în condițiile alin. (1) și neatacate în termenul prevăzut la alin. (3) constituie de drept titlu executoriu.”

2. Articolul 94 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 90¹, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. III. — La articolul 13 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.101 din 25 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată

cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunii aplicate pentru săvârșirea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. k), contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. IV. — La articolul 143 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 142, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării actului de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii prevăzut la art. 144 sau 145, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. V. — La articolul 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 15 martie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) pct. 2, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării actului de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii prevăzut la art. 55 alin. (2) sau art. 55¹ alin. (1), jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. VI. — La articolul 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 11 iunie 2014,

aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările ulterioare, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (5) lit. e)—k), m)—u) și w)—y), atunci când acestea sunt în competența Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații potrivit alin. (2) lit. b), contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. VII. — La articolul 42 din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea de unele măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 25 iulie 2016, cu completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru contravențiile prevăzute la alin. (1), contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din

cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. VIII. — Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru contravențiile prevăzute la art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 487/2016 privind compatibilitatea electromagnetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 26 iulie 2016, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. IX. — Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru contravențiile prevăzute la art. 51 din Hotărârea Guvernului nr. 740/2016 privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 21 octombrie 2016, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

București, 24 mai 2019.
Nr. 109.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale și supravegherii pieței echipamentelor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale și supravegherii pieței echipamentelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 mai 2019.
Nr. 466.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea alin. (1) al art. 35 din Legea nr. 165/2013
privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire,
în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate
în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află imobilul, în termen de 30 de zile de la data comunicării.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 24 mai 2019.
Nr. 111.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 35
din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea
procesului de restituire, în natură sau prin echivalent,
a imobilelor preluate în mod abuziv
în perioada regimului comunist în România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 mai 2019.
Nr. 468.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 57

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Emmanouil Chatzakis în Dosarul nr. 30.650/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.942 D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că textul criticat constituie, de fapt, o garanție pentru inculpat, care are dreptul să vorbească primul și care, de asemenea, are ultimul cuvânt, în cadrul cercetării judecătorești. Se susține, totodată, că, prin jocul diferitelor texte din Codul de procedură penală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inculpatul poate să dea declarații în cursul procesului penal atunci când dorește, întrucât, conform art. 376 alin. (5) din Codul de procedură penală, instanța poate dispune schimbarea ordinii în care se dau declarații; totodată, potrivit art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală inculpatul poate fi reascultat ori de câte ori este necesar. Se mai arată că, potrivit interpretării date art. 6 din Convenție de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, o condamnare nu poate fi dispusă fără audierea inculpatului. Așa fiind, un inculpat poate să declare la începutul procesului că nu dă declarație, dar, în momentul în care acesta arată că dorește acest lucru, instanța este obligată să îl audieze pentru că, altfel, nu ar putea dispune o soluție de condamnare, decât cu încălcarea art. 6 din Convenție. Prin urmare, se conchide că un inculpat are dreptul de a da declarații primul, dar și oricând dorește, pe parcursul judecății.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 30.650/3/2016, **Tribunalul București — Secția I penală a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Emmanouil Chatzakis într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de tentativă de omor și tulburarea ordinii și liniștii publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că soluția legislativă potrivit căreia audierea persoanei vătămate se face după audierea inculpatului este de natură a-l pune pe cel din urmă într-o situație dezavantajoasă, întrucât nu își poate concepe apărarea prin luarea în considerare a susținerilor persoanei vătămate. Se susține că inculpatului trebuie să îi fie aduse la cunoștință învinuirea și, împreună cu aceasta, susținerile și pretențiile persoanei vătămate, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, motiv pentru care persoana vătămată trebuie audiată în prealabil, garantându-se, în acest fel, dreptul la un proces echitabil al ambilor participanți la procesul penal. Se arată că procurorul are primul cuvânt în susținerea acuzațiilor, cu ocazia susținerii concluziilor la dezbateri, și că, în mod similar, și părții civile și, respectiv, persoanei vătămate, ar trebui să îi fie dat cuvântul înaintea inculpatului. Se arată, de asemenea, că persoana vătămată exercită acțiunea civilă în cauză, dar și pe cea penală, ea fiind principalul beneficiar al soluționării cauzei. În aceste condiții, se susține că, dacă desfășurarea procesului penal este știrbită de dezavantajarea uneia dintre părți față de celelalte, acesta devine inechitabil, ducând la negarea unui drept fundamental, respectiv a dreptului prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție, sub aspectul încălcării principiului egalității armelor.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că audierea inculpatului cu prioritate nu este de natură să-i lezeze acestuia drepturile constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, inclusiv ordinea în care părțile și subiecții procesuali principali sunt audiați, sunt prevăzute prin lege și că textul criticat nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil, întrucât nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de o instanță independentă, imparțială, stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Se susține că prevederile art. 380 alin. (1) din Codul

de procedură penală nu încalcă nici dreptul la apărare, întrucât acestea nu îngrădesc dreptul autorului excepției de a fi asistat de un avocat, ales sau numit din oficiu, avocat care are dreptul să consulte dosarul, să formuleze plângeri, cereri, memorii, excepții etc. în numele inculpatului.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, după audierea inculpatului, instanța procedeează la audierea persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, potrivit aceluiași dispoziții legale aplicabile în cazul audierii inculpatului, cu respectarea rolului subsidiar al instanței. Se mai arată că, după ce partea sau persoana vătămată este lăsată inițial să arate tot ce știe, i se pot pune întrebări, iar membrii completului adresează întrebări acestor persoane ulterior procurorului, inculpatului, avocaților acestuia, persoanei vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente și avocaților acestora, instanța având posibilitatea să reaudieze părțile, ori de câte ori este necesar. Pentru aceste motive, procedura de audiere a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, astfel cum este reglementată, nu este de natură să aducă atingere drepturilor fundamentale prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție. Se mai face trimitere la art. 126 alin. (2) din Constituție, conform căruia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute prin lege*”, dar și la prevederile art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform cărora „*Înainte de a declara terminată cercetarea judecătorească, președintele întrebă procurorul, persoana vătămată și părțile dacă mai au de dat explicații ori de formulat cereri noi pentru completarea cercetării judecătorești.*”. În fine, se arată că, înainte de a încheia dezbaterile, președintele dă ultimul cuvânt inculpatului.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Instanța procedeează la audierea persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente potrivit dispozițiilor art. 111 și 112, după ascultarea inculpatului și, după caz, a coinalpăților.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 cu privire la dreptul la apărare și art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că cercetarea judecătorească are ca obiect, pe de o parte, readministrarea probelor strânse în cursul urmăririi penale, în scopul percepției acestora în mod direct de către instanța de judecată, iar, pe de altă parte, administrarea unor probe noi, considerate necesare pentru lămurirea tuturor aspectelor cauzei. Aceasta se realizează în alte condiții decât cele specifice administrării probelor în etapa urmăririi penale, condiții ce presupun participarea procurorului, a părților și a persoanei vătămate.

15. Cercetarea judecătorească se realizează prin audierea inculpatului, a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, urmată de administrarea probelor încuviințate anterior. De asemenea, în orice moment al cercetării judecătorești, instanța poate administra probe din oficiu.

16. Referitor la ordinea audierii, într-adevăr, potrivit textului criticat, inculpatul sau, după caz, coinalpății sunt audiați primii, conform regulilor prevăzute la art. 380 alin. (2) din Codul de procedură penală, mai sus invocate. Audierea trebuie să înceapă cu relatarea liberă a inculpatului cu privire la învinuirea cuprinsă în actul de sesizare a instanței, audierea fiind, totodată, un mijloc de exercitarea de către inculpat a dreptului la apărare, care îi permite acestuia să relateze toate împrejurările de natură a infirma fapta reținută în sarcina sa ori de a o prezenta instanței într-o manieră favorabilă lui, aspecte care vor servi la corecta soluționare a cauzei. După ce inculpatul relatează tot ceea ce știe cu privire la cauza dedusă judecătii, potrivit art. 380 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală, acestuia îi pot fi puse întrebări de către procuror, inculpat, avocatul inculpatului, persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente și avocații acestora.

17. De asemenea, conform art. 380 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură penală, președintele completului sau membrii săi pot adresa întrebări inculpatului, în condițiile în care apreciază că acestea sunt necesare pentru justa soluționare a cauzei. Conform art. 380 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanța poate respinge motivat întrebările care nu sunt concludente și utile cauzei. Când inculpatul nu își amintește anumite fapte sau împrejurări ori când există contradicții între declarațiile făcute de inculpat în fața instanței și cele date în etapa urmăririi penale, președintele îi cere acestuia explicații și poate proceda la citirea, în întregime sau în parte, a declarațiilor anterioare, inculpatul putând fi reascultat ori de câte ori este necesar. Când inculpatul refuză să dea declarații, instanța dispune citirea declarațiilor pe care acesta le-a dat anterior.

18. Audierea inculpatului sau a coinalpăților este urmată de audierea persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, care se desfășoară după aceleași reguli procedurale prevăzute la art. 380 alin. (2) din Codul de procedură penală, declarațiile inculpatului fiind, practic, puse în discuția participanților la procesul penal anterior enumerați. Mai mult, conform dispozițiilor art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, înainte de a declara terminată cercetarea judecătorească, președintele întrebă procurorul, persoana vătămată și părțile dacă mai au de dat explicații ori de formulat cereri noi pentru completarea cercetării judecătorești.

19. Conform art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, înainte de a încheia dezbaterile, președintele completului acordă ultimul cuvânt inculpatului personal. Potrivit alin. (2) al aceluiași art. 389, de această dată inculpatului nu i se pot pune întrebări, iar dacă acesta relevă fapte sau împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța dispune reluarea cercetării judecătorești.

20. Analizând regulile de procedură referitoare la desfășurarea judecării cauzelor, Curtea constată că acestea nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil al inculpatului. Curtea reține, în acest sens, că audierea inculpatului înaintea persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente constituie, de fapt, o garanție a dreptului fundamental anterior menționat, în acest moment procesual inculpatul putând să își formuleze apărările pe care le consideră necesare, prin raportare la probele administrate în etapa urmăririi penale, respectiv să aducă argumente referitoare la propria nevinovăție sau să interpreteze probele într-o manieră care îi este favorabilă. De asemenea, prin răspunsurile pe care le dă la întrebările formulate, conform art. 380 alin. (2) din Codul de procedură penală, inculpatul își exercită același drept fundamental, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție, putând aduce precizări favorabile situației sale procesuale. Apoi, după terminarea cercetării judecătorești, înainte de încheierea dezbaterilor, inculpatului i se acordă ultimul cuvânt, moment procesual în care, de asemenea, inculpatul poate formula noi apărări, după ce a luat cunoștință de susținerile persoanelor audiate, aspect ce reprezintă o altă garanție a dreptului său la un proces echitabil.

21. Așa fiind, prevederile art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală oferă inculpatului toate mijloacele procedurale necesare apărării intereselor sale procesuale, din perspectiva respectării dreptului la un proces echitabil, prevederile art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală urmând a fi interpretate sistematic, în contextul întregii reglementări a etapei cercetării judecătorești și a dezbaterilor, respectiv urmând a fi coroborate cu dispozițiile art. 381—389 din Codul de procedură penală. Cu privire la respectarea principiului egalității armelor, componentă a dreptului la un proces echitabil, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că acesta presupune o egalitate a mijloacelor procesuale asigurate părților, respectiv ca fiecare parte să își poată expune cauza în fața instanței, în condiții care să nu o dezavantajeze, în mod semnificativ, față de partea adversă (a se vedea Decizia nr. 320 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 8 noiembrie 2004). De asemenea, referitor la respectarea dreptului la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 6 din Convenție, Curtea Europeană a

Drepturilor Omului a statuat, în jurisprudența sa, că acest drept presupune, printre altele, ca acuzarea și apărarea să aibă posibilitatea de a lua la cunoștință observațiile sau elementele de probă produse de cealaltă parte și de a le discuta (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2000 pronunțată în Cauza *Rowe și Davis împotriva Regatului Unit*, paragraful 60). S-a arătat, totodată, că legislația națională poate asigura îndeplinirea acestei cerințe prin diverse modalități, dar metoda adoptată trebuie să garanteze că fiecare dintre cele două părți este la curent cu depunerea de observații și că are o posibilitate reală de a le comenta (a se vedea Hotărârea din 28 august 1991, pronunțată în Cauza *Brandstetter împotriva Austriei*, paragraful 67).

22. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin textul criticat a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât situația procesuală a inculpatului este diferită de cea a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, așa încât reglementarea în privința acestuia a unui regim juridic diferit în cadrul procedurii dezbaterilor nu este de natură a încălca principiul egalității în drepturi. Cu privire la respectarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că principiul egalității în drepturi nu interzice reguli specifice în cazul unei diferențe de situații, motiv pentru care inegalitatea reală care rezultă din această diferență, poate justifica reguli distincte în funcție de scopul legii care le conține. S-a constatat, prin aceeași jurisprudență, că principiul egalității conduce la un drept fundamental care este dreptul la diferență iar, în măsura în care egalitatea nu este naturală, faptul de a o impune ar însemna instituirea unei discriminări (a se vedea Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996). De altfel, tot în jurisprudența Curții Constituționale, s-a reținut că egalitatea de tratament între subiectele de drept îmbracă, în materie procesuală, forma egalității de arme între justițiabili (a se vedea Decizia nr. 322 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.013 din 3 noiembrie 2004).

23. Pentru aceste motive, nu poate fi susținută nici încălcarea libertății individuale a inculpatului, vinovăția acestuia urmând a fi stabilită pe baza unor norme procesuale referitoare la audierea persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, care nu contravine prevederilor constituționale invocate în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Emmanouil Chatzakis în Dosarul nr. 30.650/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 380 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 108

din 28 februarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968, ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Mihai Mihăiță David în Dosarul nr. 466/83/2013 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.962D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea BRD — G.S.G. — Sucursala Satu Mare, domnul avocat Edgar Jakob, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent. Solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie. Depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public arată că aceleași aspecte de neconstituționalitate au mai fost invocate de către același avocat cu privire la aceleași texte și cu aceeași motivare, fiind soluționate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018. Solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale și respingerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 30 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 466/83/2013, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968**, excepție invocată de Mihai Mihăiță David, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sintagma „persoane chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări” este neconstituțională. Spre deosebire de dispozițiile art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală, care definesc sfera persoanelor „chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări”,

dispozițiile art. 91² alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968 nu definesc această sintagmă, ceea ce contravine principiului clarității și previzibilității legilor. Autorul excepției susține că cele reținute de instanța de contencios constituțional în Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește dispozițiile art. 91² alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968. Susține că lipsa de claritate a acestei sintagme a determinat organele judiciare să interpreteze dispozițiile criticate în sensul că prin „concurs tehnic la interceptări și înregistrări” s-ar înțelege însăși activitatea de efectuare a acestor interceptări și înregistrări, instanțele, prin încheierile de autorizare a acestor procedee probatorii, desemnând Serviciul Român de Informații (S.R.I.) sau, după caz, Direcția Generală de Informații și Protecție Internă (D.G.I.P.I.) să le efectueze. Acest fapt a determinat și crearea unei confuzii între efectuarea unui procedeu probatoriu, adică a modalității legale de obținere a unui mijloc de probă, și o activitate de sprijinire tehnică a realizării procedurii probatorii, de concurs tehnic.

7. De asemenea, invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la prevederile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, concretizată, de exemplu, în Hotărârea din 24 aprilie 1990, pronunțată în Cauza *Huvig împotriva Franței*, Hotărârea din 25 martie 1998, pronunțată în Cauza *Kopp împotriva Elveției*, și Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*.

8. Susține că neprevăderea unui cadru legislativ clar, precis și previzibil al modului în care se realizează interceptarea și înregistrarea comunicațiilor telefonice conduce la încălcarea „dreptului la viață familială și intimă” și a dreptului la secretul corespondenței, în speță la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968. În continuare, referitor la neconstituționalitatea acestor dispoziții, face referire la modalitatea de desfășurare a procedurii în camera preliminară și la cererile formulate de inculpați în fața instanței judecătorești.

9. În ceea ce privește dispozițiile art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și cele ale art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013, arată că în actualul Cod de procedură penală a fost creată o nouă fază procesuală, camera preliminară, ce are ca obiect verificarea competenței, a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor ori efectuării actelor de către organele de cercetare penală. Susține că, în ceea ce privește cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a noilor dispoziții procesual penale, legiuitorul a reglementat două situații tranzitorii, după cum a fost sau nu începută cercetarea judecătorească. În acest context, apreciază că dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 oferă o posibilitate efectivă de exercitare a dreptului la apărare, a dreptului la un proces echitabil și a liberului acces la o cale procesuală care permite

invocarea excepției nulității relative a actelor de urmărire penală și a actelor prin care s-au dispus, autorizat sau administrat probele în faza de urmărire penală. Pe de altă parte, dispozițiile art. 7 din același act normativ nu permit exercitarea dreptului de a invoca excepții ce privesc nulitatea relativă a actelor de urmărire penală și a actelor prin care s-au dispus, autorizat sau administrat probele în faza de urmărire penală. Preciază că această îngrădire nu este justificată de scopurile prevăzute de dispozițiile art. 53 din Constituție. Soluția legislativă are ca efect înlăturarea posibilității de a avea un remediu procesual efectiv față de încălcările unor dispoziții legale care reglementează aspecte ale urmăririi penale. În continuare, face referire la considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016.

10. Susține că, raportat la dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013, excepția nulității relative poate fi invocată în condițiile prevăzute de art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, și anume până la închiderea procedurii de cameră preliminară. Preciază că, deși în considerentele Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 se prevede că ea se aplică, în mod corespunzător, în cauzele aflate pe rolul instanțelor de judecată, dispozițiile anterior menționate fac imposibilă aplicarea acestei decizii. În continuare, face referire la Decizia nr. 24 din 3 februarie 2015 și Decizia nr. 627 din 8 octombrie 2015, apreciind că în cauza de față situația este una diferită de cea reținută în aceste decizii.

11. **Tribunalul Satu Mare — Secția penală** preciază că cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, cu privire la punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cazul procedurilor probatorii desfășurate potrivit art. 91¹ din Codul de procedură penală din 1968. Instanța judecătorească susține că a avut în vedere considerentele opiniei separate la decizia anterior menționată, în care a fost reținută inadmisibilitatea excepției, în considerarea faptului că autorii acesteia au fost interceptați în temeiul prevederilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, iar soluția legislativă prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală diferă de cea regăsită în vechea reglementare care limita sfera organelor care puteau efectua interceptări la procuror și la organul de cercetare penală. Prin urmare, executarea activităților de interceptare și înregistrare a comunicărilor și convorbirilor de către alte organe specializate ale statului anterior datei de 1 februarie 2014 ar constitui exclusiv o problemă de legalitate a procedurii probatorii, iar decizia anterior menționată nu aduce nimic nou în această privință, neputând produce alte efecte decât cele incidente anterior hotărârii instanței de control constituțional. Referitor la momentul procesual până la care poate fi invocat acest motiv de excludere a probelor, acesta este, în mod neîndoielnic, situat până la închiderea procedurii de cameră preliminară. În consecință, indiferent de momentul executării mandatului de supraveghere tehnică, sub imperiul vechiului sau al noului Cod de procedură penală și indiferent dacă la momentul publicării Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 cauza se afla în prima fază a procesului penal sau în etapa prealabilă judecării, această neregularitate cu privire la executarea mandatului de supraveghere tehnică poate fi invocată ca un motiv de excludere a probelor astfel obținute. Cu referire la cauzele aflate în cursul judecării, după epuizarea camerei preliminare, orice excepție de nelegalitate a probelor astfel obținute este tardivă după cum rezultă din însăși redactarea art. 282 alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală, în temeiul căruia orice nulitate este acoperită prin neinvocarea acesteia în termenul prevăzut de lege, dar și a art. 346 alin. (5) din același act normativ, potrivit căruia doar probele excluse în procedura de cameră preliminară nu vor fi avute în vedere la judecarea în fond a cauzei.

12. În continuare, susține că prezenta cauză se află în curs de judecată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 255/2013.

Preciază că sunt aplicabile, pe calea suplimentului analogic, dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 privind invocarea unor cazuri de nulitate aferente urmăririi penale, până la începerea dezbaterilor în fond a cauzei, însă numai în cazul în care acestea au natura unei nulități absolute.

13. Așa fiind, instanța judecătorească preciază că textul criticat îndeplinește condițiile de constituționalitate, existând, în realitate, o lacună legislativă care împiedică partea să invoce o problemă de legalitate a unui procedeu probatoriu în contextul unei succesiuni de legi procesuale penale.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul**, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, preciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. **Avocatul Poporului** arată că societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai complex, motiv pentru care statele trebuie să fie capabile să combată în mod eficace asemenea amenințări și să supravegheze elementele subversive ce acționează pe teritoriul lor. Așa fiind, asemenea dispoziții legislative, precum cele criticate, devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni. Preciază că interceptările și înregistrările audio sau video prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”.

17. În continuare, Avocatul Poporului face referire la Hotărârea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Dumitru Popescu împotriva României*, susținând că dispozițiile legale criticate oferă protecție împotriva amestecului arbitrar în exercitarea dreptului la viață privată al persoanei, legea folosind termeni cu un înțeles univoc. Totodată, menționează că prin dispozițiile legale criticate nu se aduce atingere principiului constituțional potrivit căruia procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut prin dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968. Din examinarea acesteia, precum și a înscrisurilor depuse la dosar, Curtea reține faptul că, prin

cererea depusă la dosarul instanței de fond, autorul excepției a invocat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale. Or, se observă că asupra acestor din urmă dispoziții instanța judecătorească nu s-a pronunțat însă în niciun fel.

21. În acest context, Curtea constată că în jurisprudența sa (exemplu fiind Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, Decizia nr. 1.227 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, Decizia nr. 73 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 20 aprilie 2015, Decizia nr. 744 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, Decizia nr. 355 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 14 iulie 2017, sau Decizia nr. 255 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 1 octombrie 2018) a statuat că, în cazul în care instanța de judecată sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a anumitor dispoziții din legi sau ordonanțe, fără a se pronunța asupra altora, criticate în cadrul aceleiași excepții de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional va analiza excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost ridicată de autorul său. Doar în ipoteza în care instanța judecătorească, prin dispozitivul hotărârii, consideră excepția referitoare la una sau unele dintre dispozițiile legale criticate ca fiind inadmisibilă, contrară prevederilor art. 29 alin. (1), (2) sau (3) din Legea nr. 47/1992, și respinge cererea de sesizare cu această motivare, Curtea Constituțională nu se va pronunța cu privire la această excepție. În această împrejurare, autorul are, potrivit art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, posibilitatea atacării cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare, a soluției de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. În ceea ce privește dispozițiile art. 7 din Legea nr. 255/2013, observăm că acest articol nu este împărțit în alineate, astfel cum sugerează notele autorului excepției.

22. În consecință, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968, ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, care au următorul cuprins:

— Art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968: „*Procurorul procedează personal la interceptările și înregistrările prevăzute în art. 91¹ sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal.*”;

— Art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală: „*Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) poate fi invocată: [...] a) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură.*”

— Art. 3 din Legea nr. 255/2013: „*Legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi.*”;

— Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013: „*Nulitatea oricărei act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală.*”;

— Art. 7 din Legea nr. 255/2013: „*Cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță în care s-a început cercetarea judecătorească anterior intrării în vigoare a legii noi rămân în competența aceleiași instanțe, judecata urmând a se desfășura potrivit legii noi.*”

23. Autorul excepției susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 alin. (1) și alin. (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 23 alin. (12) potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, art. 24 alin. (1) potrivit căruia dreptul la apărare este garantat, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (3) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii și art. 147 alin. (4) referitor la deciziile Curții Constituționale. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6, 7 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968, Curtea constată că sintagma „alte organe specializate ale statului” din dispozițiile art. 142 alin. (1) din noul Cod de procedură penală nu vizează persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la executarea măsurilor de supraveghere, în Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 Curtea fundamentându-și soluția din perspectiva persoanelor care pun în executare mandatul de supraveghere tehnică, iar nu din perspectiva persoanelor care asigură suportul tehnic pentru realizarea activității de supraveghere tehnică.

25. Curtea a constatat, referitor la suportul tehnic pentru realizarea respectivei activități de supraveghere, că, sub imperiul vechiului Cod de procedură penală — ca, de altfel, și sub cel al noului cod —, acesta era asigurat de persoane fără atribuții de cercetare penală, în limitele competențelor lor, motiv pentru care dispozițiile art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968 impuneau persoanelor chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări obligația de a păstra secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită penal, așa cum prevede și noul Cod de procedură penală în cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (3).

26. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 91² alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 709 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91² alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, reținând că dispozițiile de lege criticate, ca, de altfel, întreaga secțiune din vechiul Cod de procedură penală referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse

interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ce excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit alin. (3) al art. 2 din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

27. Prin decizia citată anterior, Curtea a mai reținut, cu privire la vechea reglementare, că, potrivit dispozițiilor art. 91⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, mijloacele de probă referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video pot fi supuse expertizei tehnice la cererea procurorului, a părților interesate sau, din oficiu, de către instanță, judecătorul având datoria să examineze valabilitatea acestora sub toate aspectele legalității și temeiniciei autorizării și efectuării înregistrărilor.

28. În continuare, prin aceeași decizie mai sus citată, Curtea Constituțională a menționat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 6 mai 2003, pronunțată în Cauza *Coban (Astm Babuscum) împotriva Spaniei*, în care reclamantul invocă nulitatea înregistrărilor convorbirilor sale telefonice, întrucât nu îndeplineau condițiile de legalitate și proporționalitate. După ce a reamintit faptul că admisibilitatea probelor este o problemă ce ține de reglementările naționale și că revine jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele care le sunt prezentate, Curtea de la Strasbourg a stabilit că respectiva condamnare penală a intervenit în urma unei proceduri contradictorii, pe baza probelor discutate de părți. Reclamantul a avut posibilitatea de a interoga martorii audiați și de a contracara depozițiile care îi erau defavorabile. De asemenea, în privința înregistrărilor convorbirilor telefonice, s-a constatat că instanțele naționale au confirmat legalitatea strângerii acestor probe, iar reclamantul ar fi putut face observații în fața judecătorului cu privire la aceste înregistrări, care nu au constituit, de altfel, singurul mijloc de probă invocat de acuzare. Totodată, și în Hotărârea din 16 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Klimentyev împotriva Rusiei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, pentru a asigura dreptul la un proces echitabil, este esențial ca toate probele să fie prezentate de față cu acuzatul, în cadrul unei audieri publice, pentru a se putea oferi contraargumente. Acest lucru nu înseamnă totuși că declarațiile martorilor trebuie făcute în fața tribunalului pentru a fi admise ca mijloace de probă. Utilizarea declarațiilor din faza de instrucție penală a cazului nu încalcă, în principiu, prevederile art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât se respectă dreptul la apărare. De regulă, acest drept impune ca acuzatul să aibă ocazia de a pune întrebări martorului care depune mărturie împotriva sa, fie atunci când face aceste declarații, fie într-un stadiu ulterior al procedurilor.

29. În același sens sunt și Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, Decizia nr. 734 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 23 aprilie 2018, Decizia nr. 779 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 439 din 24 mai 2018, Decizia nr. 410 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, Decizia nr. 348 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968, pronunțată prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

31. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, Curtea constată că, în esență, autorul excepției susține că în actualul Cod de procedură penală a fost creată o nouă fază procesuală, camera preliminară, ce are ca obiect verificarea competenței, a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor ori efectuării actelor de către organele de cercetare penală. Totodată, autorul excepției susține că, raportat la dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013, excepția nulității relative poate fi invocată în condițiile prevăzute de art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, și anume până la închiderea procedurii de cameră preliminară.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că anterior a reținut că formularea unor astfel de aprecieri nu echivalează cu o veritabilă critică de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 3 și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, ci reprezintă, în realitate, o critică a modului de interpretare și aplicare de către instanța de judecată a Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, respectiv a normelor de procedură penală ce reglementează regimul nulității relative, autorul excepției urmărind excluderea din dosar a anumitor probe considerate ca fiind obținute în mod nelegal. Or, Curtea a statuat în jurisprudența sa că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, și Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14), aceste aspecte intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Curtea a apreciat că a răspunde unor atare critici ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

33. În sensul celor stabilite mai sus, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 779 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 24 mai 2018, Decizia nr. 485 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 13 noiembrie 2018, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018.

34. Având în vedere critica autorului excepției, precum și cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013 este inadmisibilă.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Mihăiță David în Dosarul nr. 466/83/2013 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală și constată că dispozițiile art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 3, art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2019 al Regiei Autonome „Rasirom”,
aflată sub autoritatea Serviciului Român de Informații**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Regiei Autonome „Rasirom”, aflată sub autoritatea Serviciului Român de Informații, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Directorul Serviciului Român de
Informații,
Eduard Raul Hellvig
p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Mergeani Nicea,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 23 mai 2019.
Nr. 327.

ANEXĂ*)

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Regia Autonomă „Rasirom”
București, str. Pinul Alb nr. 3, sectorul 2
Cod unic de înregistrare RO7061781

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2019**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	79.202
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	79.088
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	114
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	76.794
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	76.712
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	62.543
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	209
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	13.797
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	12.438
		C1 ch. cu salariile	13	11.181
		C2 bonusuri	14	1.257
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	1.077
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	282
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	163
	2	Cheltuieli financiare	20	82
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	2.408
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	332
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	2.076
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	2.076
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	200
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	1.139
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	1.139
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	938
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	1.399
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	1.399
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	135
	2	Nr.mediu de salariați total	49	125
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	50	7.916
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	51	7.077
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	633
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	970
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	311

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoaşterea Asociaţiei
„Clubul Sportiv Academia de Fotbal Gică Popescu”
ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia „Clubul Sportiv Academia de Fotbal Gică Popescu”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Craiova, Strada Pescăruşului nr. 1, judeţul Dolj, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul tineretului şi sportului,
Remus Munteanu,
secretar de stat
Ministrul finanţelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Bucureşti, 23 mai 2019.
Nr. 328.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoaşterea Asociaţiei
Timişoara 2021 — Capitală Europeană a Culturii
ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia Timişoara 2021 — Capitală Europeană a Culturii, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în Timişoara, str. Alba Iulia nr. 2, parter, judeţul Timiş, România, înregistrată în Registrul asociaţiilor şi fundaţiilor cu nr. 154 din 28.09.2011, CIF RO29217769, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul culturii
şi identităţii naţionale,
Ion-Ardeal Ieremia
Ministrul finanţelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Bucureşti, 23 mai 2019.
Nr. 330.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

PENTRU ALEGEREA MEMBRILOR DIN ROMÂNIA ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN DIN ANUL 2019

ȘI PENTRU REFERENDUMUL NAȚIONAL DIN 26 MAI 2019

HOTĂRÂRE**privind modificarea art. 21 din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019, aprobat prin Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 1/H/2019**

Având în vedere dispozițiile tezei finale a art. 25 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată, cu modificările ulterioare, care prevăd că Biroul Electoral Central își încetează activitatea în termen de 48 de ore de la publicarea rezultatului alegerilor în Monitorul Oficial al României, Partea I,

văzând și prevederile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora Curtea Constituțională publică rezultatul referendumului în Monitorul Oficial al României, Partea I, și în presă,

întrucât dispozițiile art. 21 din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2019, aprobat prin Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 1/H/2019, prevăd că Biroul Electoral Central își încetează activitatea în termen de 48 de ore de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezultatului alegerilor, potrivit prevederilor legale,

constatând faptul că publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezultatului alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2019, respectiv a rezultatului referendumului național din data de 26 mai 2019, se realizează la date care pot fi diferite, de către Biroul Electoral Central, respectiv de către Curtea Constituțională,

în vederea asigurării continuității activității Biroului Electoral Central până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, atât a rezultatului alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European, cât și a rezultatului referendumului național din data de 26 mai 2019,

în temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) și alin. (5) din Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare,

Biroul Electoral Central h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Art. 21 din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019, aprobat prin Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 1/H din 7 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 11 martie 2019, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Biroul Electoral Central își încetează activitatea la 48 de ore de la data publicării în Monitorul Oficial al României,

Partea I, a rezultatului aceluși scrutin din data de 26 mai 2019 care se publică ultimul, fie că este rezultatul referendumului, potrivit art. 45 alin. (3) din Legea nr. 3/2000, cu modificările și completările ulterioare, fie că acesta este rezultatul pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European, potrivit art. 25 alin. (4) din Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare.”

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
judecător **Carmen Georgeta Negriță**

București, 25 mai 2019.

Nr. 4/H.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

